

- 3) Indien het gebruik van een Gemeenschapsmerk binnen één enkele lidstaat nimmer als normaal gebruik binnen de Gemeenschap is aan te merken, welke eisen moeten dan bij de beoordeling van een normaal gebruik binnen de Gemeenschap aan de territoriale omvang van het gebruik van een Gemeenschapsmerk — naast de andere factoren — worden gesteld?
- 4) Of moet — anders dan het bovenstaande — artikel 15 van de verordening inzake het Gemeenschapsmerk aldus worden uitgelegd dat bij de beoordeling van normaal gebruik binnen de Gemeenschap volledig wordt geabstraheerd van de grenzen van het grondgebied van de afzonderlijke lidstaten [en bij voorbeeld wordt aangeknoopt bij marktaandeelen (productmarkt/geografische markt)]?

(¹) PB L 78, blz. 1.

(²) Verordening inzake het Gemeenschapsmerk (PB 1994, L 11, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour de Cassation (Frankrijk) op 1 april 2011 — Auto 24 SARL/Jaguar Land Rover France

(Zaak C-158/11)

(2011/C 179/19)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour de Cassation

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Auto 24 SARL

Verwerende partij: Jaguar Land Rover France

Prejudiciële vraag

Wat wordt bedoeld met „gespecificeerde criteria” in artikel 1, lid 1, sub f, van verordening nr. 1400/2002 (¹) betreffende kwantitatieve selectieve distributie?

(¹) Verordening (EG) nr. 1400/2002 van de Commissie van 31 juli 2002 betreffende de toepassing van artikel 81, lid 3, van het Verdrag op groepen verticale overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen in de motorvoertuigensector (PB L 203, blz. 30).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Bundeskommunikationssenat (Oostenrijk) op 4 april 2011 — Publikumsrat des Österreichischen Rundfunks/Österreichischer Rundfunk

(Zaak C-162/11)

(2011/C 179/20)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundeskommunikationssenat

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Publikumsrat des Österreichischen Rundfunks

Verwerende partij: Österreichischer Rundfunk

Prejudiciële vraag

Moeten de artikelen 1, sub c, 10, 11 en 18, lid 3, van richtlijn 89/552/EEG van de Raad van 3 oktober 1989 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake de uitoefening van televisieomroepactiviteiten (¹), in de versie van richtlijn 97/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 juni 1997 tot wijziging van richtlijn 89/552 (²), aldus worden uitgelegd, dat verwijzingen van een omroeporganisatie in haar programma's en uitzendingen naar eigen (gratis te ontvangen) programma's en uitzendingen onder het begrip „televisieclame” (artikel 1, sub c) vallen, zodat ook voor dergelijke verwijzingen onder andere de bepalingen inzake scheiding en herkenbaarheid in artikel 10 en inzake invoegen van publiciteit in artikel 11 gelden?

(¹) PB L 298, blz. 23.

(²) PB L 202, blz. 60.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (België) op 4 april 2011 — Annex Customs BVBA tegen Belgische Staat en KBC Bank NV

(Zaak C-163/11)

(2011/C 179/21)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Annex Customs BVBA

Verweerders: Belgische Staat

KBC Bank NV

Prejudiciële vragen

- 1) Dient artikel 450 quater, eerste lid, b), van verordening (EEG) nr. 2454/93 (¹) van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek, zoals toegevoegd door artikel 1, punt 53, van verordening (EG) nr. 2787/2000 (²) van de Commissie van 15 december 2000, aldus te worden uitgelegd dat de aldaar bedoelde kennisgeving slechts rechtsgeldig is indien de exacte bedragen worden vermeld die mogelijk opeisbaar zullen zijn ten laste van de borg?